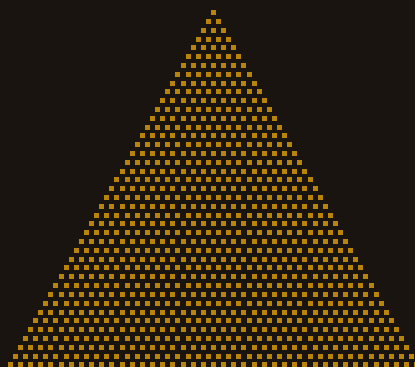

ספר המשפחה

משפחת Cohen

כהן · דוד · שרה · נועם · מיכל

David · Sarah · Noam · Michal

SAPIR 861

חובר לפי האותיות והמספרים של שמותיכם · com.861sapi · 24-10-2026

אם הספר הזה הוא מתנה, כתבו כאן ממי הוא ולאילו הזדמנות. בחלוף השנים שתי השורות האלה יאמרו יותר מכל הנדפס למטה.

SAPIR 861 • ספר המשפחה

משפחת Cohen

הספר הזה נכתב למשפחה שלכם, ולה בלבד. אין בו הורסקופ ואין בו תיאורי אופי: איננו מכירים את ילדיכם כפי שאתם מכירים אותם, ולא נעמיד פנים שכן. מה שיש לכל אחד מכם הוא שם, ולשם יש אותיות, מספר ומקום בטקסט עתיק. הלכנו בעקבות הסימנים האלה ואספנו את מה שמצאנו לסיפור אחד — סיפור המשפחה שלכם, מסופר בלשון הספר העתיק ביותר שעדיין נקרא מדי יום בכל היבשות. לשם כך אין צורך להיות דתיים ואין צורך לדעת עברית: כל שם בעולם, ממריה ועד נוגזר, אפשר לכתוב באותיות עבריות לפי צלילו, ואז מתגלה לו מספר. קראו את הספר לאט. ומוטב בקול וביחד.

המילה של המשפחה

אם מחברים את המספרים של כל השמות שלכם מתקבל מספר אחד. למספר הזה יש בתורה מילה — הנה היא:

$$14 + 505 + 166 + 100 = 785$$

פשתה

«»

ויקרא 13:47

איך בנוי הספר הזה

כל אות עברית היא גם מספר: אלף אחת, בית שתיים, וכך עד תו, ארבע מאות. כך היה הרבה לפני הספרות הערביות: מספרים נכתבו באותיות, ומילה בעלת אות מספר נקראה כהד של מילה אחרת. החכמים חיברו את האותיות וחיפשו בתורה — חמישה חומשי משה — מילים נוספות באותו מספר; לזה קוראים גימטריה. את אותו הדבר עשינו עם השמות שלכם, עם שם המשפחה ועם כל זוג בבית. אין במספרים סימנים נסתרים, ואיננו מחפשים כאלה. מפגש של מספרים הוא סיבה לעצור ולקרוא פסוק שאולי היו חולפים על פניו. ופסוק טוב, שנקרא ברגע הנכון, פועל כמו מראה: אדם רואה בו מה שהרגיש מזמן ולא ידע לקרוא לו בשם.

את משמעות השם עצמו אנחנו לוקחים רק מן הטקסט העתיק ומן המילונים הישנים. לשם שבא מלשון אחרת — גאורגית, ארמנית, ספרדית — אנחנו נותנים מספר לפי צלילו ואומרים בגילוי לב שאיננו מופיע בתורה; אז המספר מדבר בשמו.

כל פרק מסתיים בשיחה. זו אינה בחינה ואינו שאלון: לשאלות אין תשובות נכונות. מתחת לכל שאלה אנחנו מסבירים לשם מה היא ומה כדאי לשמוע בתשובה.

אחרי כל סיפור בא קטע ששמו אם מתבוננים. בו אנחנו מנסים לקרוא דימוי מן התורה כמראה של חיי משפחה רגילים: עייפות שאיש אינו רואה, שתיקה, הרצון להישמע. איננו קובעים עליכם דבר — רק מתארים את המוכר בבתים רבים. להכיר את עצמכם בזה או לא, זו הכרעה שלכם.

למה זה עובד

הפסיכולוגים מרשל דיוק ורובין פייבוש מאוניברסיטת אמורי שאלו שנים רבות בני נוער מה הם יודעים על משפחתם: איך הכירו ההורים, מאין באו הסבים, מה עברה המשפחה. התברר שמי שידעו יותר היו בממוצע בטוחים יותר בעצמם והבינו בבהירות רבה יותר מי הם. החוקרים מסבירים זאת כך: הילד חש שהוא חלק מסיפור שהתחיל לפניו. אם כך, אפשר לעבור קשיים — אחרים במשפחתו כבר עברו אותם.

השם הוא המילה הראשונה שאדם שומע על עצמו. הילד שומע אותה אלפי פעמים עוד לפני שהוא יודע לדבר. כשהמשפחה מספרת לו מאין בא השם ומה פירושו, הוא מקבל לא תווית אלא סיפור שאפשר לגדול לתוכו.

ודבר אחרון. במשפחה חשוב לשמוע יותר מאשר לדבר. רוב המריבות בין קרובים אינן על מה שמתווכחים עליו אלא על כך שמישהו לא נשמע. לכן בספר הזה לכל אחד יש עמוד משלו וערב משלו, שבו מקשיבים רק לו.

שם המשפחה — הבית המשותף

שם המשפחה הוא הדבר היחיד המשותף לכולם. שם פרטי קיבל כל אחד לעצמו, ואת שם המשפחה נושאים יחד, והנכדים יירשו אותו. לכן ממנו אנחנו מתחילים לדבר על המשפחה.

Cohen: $20 + 5 + 50 = 75$.

מספר שם המשפחה 75 — כמו המילה לילה בתורה — «לילה» (בראשית א:ה).

אלוהים קרא לאור יום ולחושך "לילה". ויהי ערב ויהי בוקר, יום אחד. הלילה בתורה מקבל שם מן הבורא, ויש לו מקום משלו בעולם. דווקא ממנו, מן הערב, מתחיל כל יום לפי המניין העברי. הלילה הוא זמן של שקט, של שינה, של שיחות בלחש. משפחה יכולה לחשוב: איך עוברים הלילות והערבים שלנו? מה יש בהם מן החושך, ומה מן השלווה שממנה נולד אחר כך יום חדש.

אם מתבוננים

החושך נקרא לילה, ומאז היום מתחיל בערב. זה סדר מופלא: קודם חושך, אחר כך אור. רבים מכירים איך במשפחה הערב נעשה לשעה הקשה ביותר: כולם עייפים, הכול הצטבר, ודווקא אז פורץ הרוגז. קורה שמבוגרים מייחלים שהערב ייגמר מהר. אבל אם היום מתחיל בערב, הרי שהערב הוא שקובע לו את הטון. השבוע אפשר לנסות להפוך את הערב להתחלה ולא לסוף: להדליק אור רך, לכבות מסכים לחצי שעה, לקרוא לילדים או בשניים, ולראות איך ייראה הבוקר.

מילת שם המשפחה אינה הבטחה ואינה ציון. זהו דימוי משותף שאפשר לחזור אליו: לתלות אותו על הקיר, להיזכר בו ביום קשה, לספר עליו לילדים כששואלים מאין באנו.

אותיות שם המשפחה כ ה נ — כל אחד מכם נושא אותן.

David: אין אותיות משותפות עם שם המשפחה — השם מביא לבית אותיות חדשות.

Sarah: בשם יש אותיות משם המשפחה ה.

Noam: בשם יש אותיות משם המשפחה נ.

Michal: בשם יש אותיות משם המשפחה כ.

David

דוד

העמוד של אבא. ברוב הבתים מדברים על אבא פחות מאשר על הילדים: הוא עסוק, ובלאו הכי כבר יודע הכול. העמוד הזה הוא הזדמנות לתת לו את רשות הדיבור ולהקשיב.

השם

מהשורש «דוד» — אהוב. הרועה מבית לחם שניצח את גוליית, מלך ישראל השני ומחבר תהילים; סיפורו בספר שמואל.

ד דל"ת, 4 — «דלת»; ו ו"ו, 6 — «ו»; ד דל"ת, 4 — «דלת»

המספר והמילה

אותיות השם David נותנות יחד 14. למילת התורה זהב — זהב — אותו מספר. הנה היכן היא עומדת ומה מתרחש שם:

זהב

«זהב»

בראשית כד:כב

עבד אברהם עומד ליד הבאר. רבקה השקתה אותו ואת כל גמליו, ואז הוא מוציא נזם זהב, בקע משקלו, ושני צמידים על ידיה. "זהב" מופיע כאן אחרי המעשה, לא לפניו. העבד לא חיפש עושר אלא לב טוב, והזהב היה תשובה לנדיבות. המתנה כאן היא סימן לכך שהאדם נראה. אפשר לחשוב איך אנחנו במשפחה מציינים את טוב ליבו של האחר. האם אנחנו מבחינים בו כשהוא נראה כעזרה פשוטה ליד הבאר?

אם מתבוננים

את הזהב ליד הבאר נותנים לא בזכות היופי אלא בזכות הטוב: רבקה השקתה אדם זר ואת גמליו. רבים מכירים איך במשפחה מודים על התוצאה, על ציון, על משכורת, על ניצחון, וכמעט אינם מבחינים בטוב השקט שנעשה בלי עדים. קורה שילד או מבוגר מפסיק לעשות טוב פשוט משום שאיש אינו רואה אותו. המתנה בסצנה הזאת אומרת: ראיתי. השבוע אפשר להתבונן מי בבית עושה דבר טוב בלי שירגישו בו, ולומר לו זאת במפורש, במשפט אחד, בלי שיפוט ובלי פרס.

איך לקרוא את זה

למבוגר, שמו שלו הפך מזמן לצליל מוכר. העמוד הזה נועד לשמוע אותו מחדש, כפי ששמעו אותו ההורים כשבחרו.

David — שיחה

שאלו את השאלות האלה אחת אחת ולא ברצף — בארוחת הערב, בדרך, לפני השינה. מתחת לכל אחת כתבנו לשם מה היא.

1. השם שלך פירושו: אוהב. היכן זה נמצא בחיים שלך.

השאלה אינה נותנת תשובה מוכנה אלא מציעה למדוד את המילה על עצמו. תשובה של שום מקום היא גם תשובה, וראוי לכבד אותה.

2. מה מצא חן בעיניך בי מן ההתחלה.

חוקרי זוגיות שמו לב שמי שזוכר בחום את ראשית סיפורו עובר ביתר קלות תקופות קשות. השאלה הזאת מחזירה אל ההתחלה.

3. מה לעשות כשקשה לך.

בני אדם מקבלים תמיכה אחרת זה מזה: אחד זקוק לעצה, אחר לשקט לידו. מוטב לשאול מאשר לנחש.

4. מה מדאיג אותך עכשיו ואני איני יודע עליו.

אל תקטעו ואל תפתרו את הבעיה מיד. לפעמים די בכך שהדאגה נשמעה.

5. על מה את חולמת בשנה הזאת.

חלומות של מבוגרים הולכים לאיבוד מאחורי היומיום. חלום שנאמר בקול מתקרב, ולקרובים נפתחת הזדמנות לעזור.

תשובות — כתבו בעצמכם

Sarah

שרה

העמוד של אמא. בבית היא שואלת יותר מכולם מה שלום האחרים, ואותה שואלים הכי פחות. כאן השאלה מופנית אליה.

השם

«גבירה». אשת אברהם והראשונה לאימהות; שרי נעשתה שרה עם הבטחת הבן (בראשית יז:טו).

ש שיין, 300 — «שן»; ר רייש, 200 — «ראש»; ה הי"א, 5 — «הא»

המספר והמילה

אותיות השם Sarah נותנות יחד 505. למילת התורה עלתה — הפריחה שעלתה בגפן — אותו מספר. הנה היכן היא עומדת ומה מתרחש שם:

עלתה

«הפריחה שעלתה בגפן»

בראשית מ"ז

בבית הסוהר מספר שר המשקים של פרעה ליוסף חלום: והנה גפן לפניי, ובגפן שלושה שריגים, והיא כפורחת עלתה ניצה, הבשילו אשכולותיה ענבים. המילה עלתה מתארת תנועת צמיחה, מן הניצן אל הפרח ואל הפרי. יוסף מסביר: בעוד שלושה ימים ישיב אותך פרעה על כנך. אפשר לחשוב מה צומח במשפחה שלכם לאט, מן הניצן אל הפרי, וכיצד אתם יודעים שהגיעה עת ההבשלה.

אם מתבוננים

בחלום שר המשקים פרח הגפן ומיד הבשילה ענבים. בחלום הכול אירע ברגע. בחיים הצמיחה אטית, ולרבים מוכרת חוסר הסבלנות: רוצים שהילד ילמד מהר יותר, שהיחסים יסתדרו מהר יותר, שהתקופה הקשה תיגמר מהר יותר. קורה שחוסר הסבלנות הזה מונע להבחין שהגפן כבר צומחת, רק לאט. הפרח מופיע לפני הפרי. השבוע אפשר להבחין באחד הקרובים בצעד צמיחה קטן שעדיין לא נשא תוצאה, ולשמוח דווקא בו ולומר זאת בקול.

איך לקרוא את זה

למבוגר, שמו שלו הפך מזמן לצליל מוכר. העמוד הזה נועד לשמוע אותו מחדש, כפי ששמעו אותו ההורים כשבחרו.

Sarah — שיחה

שאלו את השאלות האלה אחת אחת ולא ברצף — בארוחת הערב, בדרך, לפני השינה. מתחת לכל אחת כתבנו לשם מה היא.

1. מה מצא חן בעיניך בי מן ההתחלה.

חוקרי זוגיות שמו לב שמי שזוכר בחום את ראשית סיפורו עובר ביתר קלות תקופות קשות. השאלה הזאת מחזירה אל ההתחלה.

2. מה לעשות כשקשה לך.

בני אדם מקבלים תמיכה אחרת זה מזה: אחד זקוק לעצה, אחר לשקט לידו. מוטב לשאול מאשר לנחש.

3. מה מדאיג אותך עכשיו ואני איני יודע עליו.

אל תקטעו ואל תפתרו את הבעיה מיד. לפעמים די בכך שהדאגה נשמעה.

4. על מה את חולמת בשנה הזאת.

חלומות של מבוגרים הולכים לאיבוד מאחורי היומיום. חלום שנאמר בקול מתקרב, ולקרובים נפתחת הזדמנות לעזור.

תשובות — כתבו בעצמכם

Noam

נועם

העמוד של Noam. כל הנכתב כאן אינו על מי שעל Noam להיות, אלא על מאין בא שמו ואילו מילים של תורה נשמעות לצדו.

השם

שם מודרני מ«נעימות»; המילה בתהילים: «לחזות בנעם ה'» (תהילים כז:ד).
נ נוי', 50 — «דג»; ו וי', 6 — «ו»; ע עי', 70 — «עין»; מ מ"ם, 40 — «מים»

המספר והמילה

אותיות השם Noam נותנות יחד 166. למילת התורה עליון — אל עליון — אותו מספר. הנה היכן היא עומדת ומה מתרחש שם:

עליון

«אל עליון»

בראשית יד:יח

מלכיצדק מלך שלם מוציא לאברם לחם ויין; הוא כוהן ל«אל עליון». «עליון» הוא הגבוה מכול, זה שמעל כל המלכים שזה עתה נלחמו. אחרי הקרב שומע האדם שהניצחון אינו עושה אותו לראש. אברם נותן למלכיצדק מעשר. משפחה יכולה לחשוב כיצד אנחנו זוכרים את העליון ברגעי הצלחה, ומה פירושו בשבילנו לתת חלק ממה שקיבלנו.

אם מתבוננים

מלכיצדק קורא לאלוהים עליון ומברך את אברם בלי לדרוש דבר בתמורה. בסצנה הזאת יש מבט כלפי מעלה, המסייע לאנשים לראות זה את זה בכבוד. לרבים מוכר כיצד בטרדות היומיום המשפחה חיה רק לרוחב: עניינים, קניות, לוחות זמנים. קורה שחסרה דקה שבה כולם יחד מביטים מעל לשגרה. דקה כזאת אינה מבטלת את הדאגות, אך מעמידה אותן במקומן. השבוע אפשר לעצור לפני ארוחת ערב שבת או חג ולייחד רגע שבו כל אחד נזכר בשתיקה במה שהוא אסיר תודה עליו, לפני שמתחילים לאכול.

איך לקרוא את זה

לילד, השם הוא הדבר הראשון שהוא לומד על עצמו. ספרו לNoam את העמוד הזה במילים שלכם: מאין בא השם, למה בחרתם דווקא בו, איזו מילה עומדת לצדו. אין צורך להסביר את המשמעות — לילד די בסיפור. את המשמעות הוא ימצא בעצמו, מאוחר יותר, והיא עשויה להיות אחרת ממה שחשבתם. זה בסדר.

Noam — שיחה

שאלו את השאלות האלה אחת אחת ולא ברצף — בארוחת הערב, בדרך, לפני השינה. מתחת לכל אחת כתבנו לשם מה היא.

אם הילד צעיר משמונה

1. איזו אות בשם שלך הכי אהובה עליך. צייר אותה.

ילדים קטנים חושבים בידיים. כשהילד מצייר את האות שלו הוא לוקח את השם לרשותו.

2. מה הכי כיף לך לעשות עם אבא. ומה עם אמא.

התשובה מראה באילו דקות הילד חש קרבה. לא פעם אלה אינם הדברים שהמבוגרים תכננו אלא זוטות: הדרך לגן, הסיפור לפני השינה.

3. כשאתה מפחד, מה עוזר לך.

חשוב לילד לדעת שאפשר לדבר על פחד. אל תתווכחו עם התשובה ואל תמהרו להרגיע — פשוט זכרו מה עוזר.

אם הילד גדול יותר

1. השם שלך פירושו: נעימות. היכן זה נמצא בחיים שלך.

השאלה אינה נותנת תשובה מוכנה אלא מציעה למדוד את המילה על עצמו. תשובה של שום מקום היא גם תשובה, וראוי לכבד אותה.

2. מה מן המשפחה שלנו היית רוצה להעביר יום אחד לילדים שלך.

השאלה מראה מה יקר לו עצמו בבית. הורים מופתעים לא פעם מן התשובה ולומדים משהו חדש על ביתם.

3. מה בבית שלנו לא ברור לך. שאל ישירות.

ילדים שמים לב ליותר משנדמה, אך שואלים לעתים רחוקות. עצם הרשות לשאול היא כבר סימן לאמון. ענו בכנות ובקצרה.

4. כשאתה זקוק לעזרה, איך מוטב שנציע אותה.

בני נוער מסרבים לעזרה לא משום שאינם זקוקים לה אלא בגלל האופן שבו היא מוצעת. התשובה תרמוז על הצורה.

תשובות — כתבו בעצמכם

ברכה

במשפחות יהודיות נהוג שבערב שבת ההורים מניחים יד על ראש הילד ואומרים כמה מילים. אין בכך דרישה לאמונה — רק דקה אחת בכל ערב של השבוע. יד על הראש אומרת בלי מילים: אתה מוגן, אוהבים אותך. ילדים זוכרים דקות כאלה כל חייהם, גם כשהם מעמידים פנים שלא נוח להם.

ישמך אלהים כאפרים וכמנשה

”ישמך אלהים כאפרים וכמנשה” (בראשית מח:כ).

Michal

מיכל

העמוד של Michal. כל הנכתב כאן אינו על מי שעל Michal להיות, אלא על מאין בא שמה ואילו מילים של תורה נשמעות לצדו.

השם

«פלג» או קיצור של מיכאל. בת שאול, אשת דוד הראשונה (שמואל א יח).
מ מ"ם, 40 — «מים»; י יו"ד, 10 — «יד»; כ כ"ף, 20 — «כף יד»; ל למ"ד, 30 — «ללמוד»

המספר והמילה

אותיות השם Michal נותנות יחד 100. למילת התורה ימים — ימים — אותו מספר. הנה היכן היא עומדת ומה מתרחש שם:

ימים

«ימים»

בראשית א':

היום השלישי לבריאה. אלוהים מקווה את המים אל מקום אחד, והיבשה נראית. ליבשה קורא אלוהים ארץ, ולמקווה המים קרא ימים, וירא כי טוב. הימים הם גבול, ומעברו יכולה היבשה להיות בית. המים נסוגים כדי שיהיה מקום לחיים. משפחה יכולה לשאול את עצמה: היכן אנחנו נסוגים כדי שלאחר יהיה מקום? וכיצד גבול יכול להיות לא חומה אלא מה שנותן לכל אחד את ארצו.

אם מתבוננים

למקווה המים קרא אלוהים ימים וראה כי טוב. הים עצום, ובתוכו מתאחדים מים רבים. לרבים מוכר הדבר: במשפחה גדולה קשה לאסוף את כולם, ערים שונות, לוחות זמנים שונים, אופי שונה. יש שקרובים נפגשים שנים רק לרגל אירוע, וגם אז לא כולם. את המקווה מכנה התורה טוב, כאילו עצם המפגש הוא כבר ברכה. השבוע אפשר להציע שיחת וידאו או מפגש לכל המשפחה הגדולה, סבתות, דודים, בני דודים, בלי סיבה מיוחדת, פשוט כדי להיות יחד.

איך לקרוא את זה

לילד, השם הוא הדבר הראשון שהוא לומד על עצמו. ספרו ל Michal את העמוד הזה במילים שלכם: מאין בא השם, למה בחרתם דווקא בו, איזו מילה עומדת לצדו. אין צורך להסביר את המשמעות — לילד די בסיפור. את המשמעות הוא ימצא בעצמו, מאוחר יותר, והיא עשויה להיות אחרת ממה שחשבתם. זה בסדר.

Michal — שיחה

שאלו את השאלות האלה אחת אחת ולא ברצף — בארוחת הערב, בדרך, לפני השינה. מתחת לכל אחת כתבנו לשם מה היא.

אם הילד צעיר משמונה

1. איזו אות בשם שלך הכי אהובה עליך. צייר אותה.
ילדים קטנים חושבים בידיים. כשהילד מצייר את האות שלו הוא לוקח את השם לרשותו.
2. מה הכי כיף לך לעשות עם אבא. ומה עם אמא.
התשובה מראה באילו דקות הילד חש קרבה. לא פעם אלה אינם הדברים שהמבוגרים תכננו אלא זוטות: הדרך לגן, הסיפור לפני השינה.
3. כשאתה מפחד, מה עוזר לך.
חשוב לילד לדעת שאפשר לדבר על פחד. אל תתווכחו עם התשובה ואל תמהרו להרגיע — פשוט זכרו מה עוזר.

אם הילד גדול יותר

1. השם שלך פירושו: פלג מים. היכן זה נמצא בחיים שלך.
השאלה אינה נותנת תשובה מוכנה אלא מציעה למדוד את המילה על עצמו. תשובה של שום מקום היא גם תשובה, וראוי לכבד אותה.
2. מה מן המשפחה שלנו היית רוצה להעביר יום אחד לילדים שלך.
השאלה מראה מה יקר לו עצמו בבית. הורים מופתעים לא פעם מן התשובה ולומדים משהו חדש על ביתם.
3. מה בבית שלנו לא ברור לך. שאל ישירות.
ילדים שמים לב ליותר משנדמה, אך שואלים לעתים רחוקות. עצם הרשות לשאול היא כבר סימן לאמון. ענו בכנות ובקצרה.
4. כשאתה זקוק לעזרה, איך מוטב שנציע אותה.
בני נוער מסרבים לעזרה לא משום שאינם זקוקים לה אלא בגלל האופן שבו היא מוצעת. התשובה תרמוז על הצורה.

תשובות — כתבו בעצמכם

ברכה

במשפחות יהודיות נהוג שבערב שבת ההורים מניחים יד על ראש הילד ואומרים כמה מילים. אין בכך דרישה לאמונה — רק דקה אחת בכל ערב של השבוע. יד על הראש אומרת בלי מילים: אתה מוגן, אוהבים אותך. ילדים זוכרים דקות כאלה כל חייהם, גם כשהם מעמידים פנים שלא נוח להם.

ישימך אלהים כשרה רבקה רחל ולאה

ישימך אלהים כשרה רבקה רחל ולאה" (נוסח המסורת).

כל אחד עם כל אחד

במשפחה של ארבעה יש שישה קשרים נפרדים, ולכל אחד חיים משלו. הקשר של אמא עם הבן אינו הקשר של אבא עם אותו בן. כאן אנחנו מביטים בכל זוג בנפרד: מחברים שני מספרים וקוראים את המילה שהתקבלה.

אתם ראשיתה של המשפחה הזאת. כל השאר צמח מן הזוג שלכם, והילדים לומדים אהבה מתוך התבוננות באופן שבו אתם מדברים זה עם זה. לכן על הזוג שלכם אנחנו מרחיבים.

David · Sarah

David ו Sarah: $519 = 505 + 14$.

אין אותיות משותפות — יחד יש בשמות 5 אותיות שונות.

שאלות זה לזה

1. "איזה יום מהחיים שלנו היית רוצה לחיות שוב?"

2. «מה כדאי ששנינו נתחיל לעשות יחד?»

3. "איך היית רוצה שהבית שלנו ייראה בעוד עשר שנים?"

בין הורה לילד יש תמיד אי שוויון: אחד דואג, השני גדל. הקשר טוב כשהילד יודע שיש זמן ששייך רק לו ולאחד ההורים. נסו פעם בחודש שעה בשניים — בלי אחים ואחיות, בלי טלפונים.

David · Noam

David ו Noam: $180 = 166 + 14$ — פנים, «פנים אל פנים» (בראשית לב:לא).

בלילה, ליד נהר יבוק, נאבק יעקב עם מישהו עד עלות השחר. בבוקר הוא קורא למקום פניאל: «ראיתי אלוהים פנים אל פנים ותינצל נפשי». «פנים» הן הפנים. אחרי ליל פחד יוצא יעקב צולע, אך בשם חדש — ישראל. פנים אל פנים הוא מפגש בלי מסכות, המשנה את האדם. משפחה יכולה לחשוב מתי לאחרונה דיברנו זה עם זה פנים אל פנים, בכנות, גם אם היה קשה.

אם מתבוננים

יעקב קורא למקום פניאל, משום שראה פנים אל פנים. מפגש פנים אל פנים הוא כשאינו מתחבאים ואין מפנים את הגב. לרבים מוכר כיצד במשפחה מדברים דרך הגב: מן החדר הסמוך, בהתכתבות, דרך מישהו. קורה ששנים בני זוג או הורים וילדים אינם מביטים זה בעיניו של זה בזמן שיחה. והפנים אומרות יותר ממילים. השבוע אפשר לסכם לדבר על כל דבר חשוב רק פנים אל פנים: יושבים זה מול זה, מניחים את הטלפונים, מביטים זה בזה, גם אם השיחה תימשך דקות ספורות בלבד.

אותיות משותפות: 1.

שאלו זה את זה: «מה אנחנו אוהבים לעשות רק שנינו?»

David · Michal

David ו Michal: $114 = 100 + 14$ — חנון, «חנון» (שמות כב:כו).

התורה אומרת: אם חבול תחבול שלמת רעך, עד בוא השמש תשיבנה לו, כי היא כסותו לבדה, במה ישכב? והיה כי יצעק אליי ושמעתי, כי חנון אני. הרחמים כאן מוחשיים מאוד: לזכור שלאדם קר

בלילה. משפחה יכולה לחשוב: האם אנחנו מבחינים במה שהקרובים זקוקים לו לעת ערב? מה אנחנו יכולים להשיב להם עד בוא השמש.

אם מתבוננים

התורה מצווה להשיב לעני את בגדו לפני הלילה, כי אין לו במה לישון. והיא מסבירה: אלוהים חנון. לרבים מוכר הדבר: במשפחה מקפידים לעיתים על הכללים כל כך, עד ששוכחים את האדם. יש שעונש או דרישה נשארים בתוקפם גם כשלילד או למבוגר כבר קשה. הרחמים אינם מבטלים כללים, אך הם זוכרים שבליילה אדם זקוק לחום. השבוע אפשר בסוף היום לבטל דרישה או תוצאה קטנה כלשהי, אם ניכר שהאדם כבר עייף, ולומר לו זאת ברוך.

אין אותיות משותפות — יחד יש בשמות 6 אותיות שונות.
שאלו זה את זה: «איזה יום יחד אתה זוכר הכי טוב?»

Sarah · Noam

Noam Sarah: $671 = 166 + 505$.

אין אותיות משותפות — יחד יש בשמות 7 אותיות שונות.
שאלו זה את זה: «מה היית רוצה ללמוד ממני?»

Sarah · Michal

Michal Sarah: $605 = 100 + 505$ — ששה, «ששה» (בראשית ל:כ).

לאה יולדת בן שישי ואומרת: זבדני אלוהים אותי זבד טוב, הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו שישה בנים. היא קוראת לבן זבולון. «שישה» — שש. מאחורי המספר הזה עומדות שנים ארוכות של המתנה לאהבה. לאה מקווה בכל פעם מחדש שיראו אותה. התורה אינה מסתירה את הכאב הזה. שישה בנים הם מלאות, והמשאלה נשארת פשוטה: שהאיש יהיה לצדה. האם שומעים זה את זה במשפחתכם כשמישהו מחכה בשקט שיבחינו בו?

אם מתבוננים

לאה אומרת: ילדתי לאישי שישה בנים — ובמילים האלה נשמעת התקווה שסוף סוף יעריכו אותה. רבים מכירים את התחושה הזאת, כשאדם משקיע במשפחה שוב ושוב ומצפה שסוף סוף יראו אותו ויאהבו אותו על כך. יש שתקווה כזאת חיה שנים ואיש אינו יודע עליה. אהבה שצריך להרוויח מתישה. השבוע אפשר לומר למי שמשתדל במשפחה יותר מכולם שאוהבים אותו לא בשל מה שעשה אלא פשוט משום שהוא קיים.

אין אותיות משותפות — יחד יש בשמות 7 אותיות שונות.
שאלו זה את זה: «לאן נלך שנינו בפעם הבאה?»

אחים ואחיות הם הקשר הארוך ביותר בחיים: הוא מתחיל לפני החברות ונמשך יותר מן הקשר עם ההורים. מריבות ביניהם אינן סימן לצרה אלא דרך ללמוד להגיע להסכמה. תפקיד ההורים אינו לשפוט מי צודק אלא לעזור לכל אחד להישמע.

Noam · Michal

Michal Noam: $266 = 100 + 166$ — אסרה, «אסורה נא ואראה» (שמות ג:ג).

משה רעה את הצאן ליד הר חורב וראה סנה בוער באש ואיננו אוכל. אמר: אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה. ורק כשראה אלוהים כי סר משה לראות, קרא אליו מתוך הסנה. השיחה התחילה מכך שאדם עצר וסטה מן השביל המוכר. אפשר למשפחה לשאול את עצמה: האם אנחנו מבחינים בלא רגיל שלצידינו, והאם אנחנו מוכנים לסטות מן הדרך כדי לראותו.

אם מתבוננים

משה יכול היה לעבור ליד הסנה הבוער, אך סר מן הדרך להביט. בטרדות המשפחה אנחנו עוברים לא פעם מבלי לעצור: ליד ציור על השולחן, ליד משפט שילד זרק בפתח הדלת, ליד פנים עייפות של בן זוג. קורה שהדבר החשוב ביותר בבית אינו צועק אלא פשוט בוער בשקט בצד הדרך, ואפשר להבחין בו רק בהאטת הצעד. רבים מכירים את החרטה המאוחרת שלא עצרו בזמן. השבוע אפשר לקבוע לעצמנו "סטייה" אחת ביום: כשאחד הקרובים מראה או מספר משהו, להניח את העיסוק ולהסתובב אליו לגמרי, ולו לדקה.

אותיות משותפות: מ.

שאלו זה את זה: «מה אנחנו עושים טוב יותר יחד מאשר לבד?»

הסיפור של המשפחה שלנו

את השאלות האלה שואלים ילדים את ההורים ואת הסבים. אין צורך בהכול בבת אחת — שאלה אחת בארוחת הערב. רשמו את התשובות: בעוד עשרים שנה זה יהיה העמוד היקר ביותר בספר. זכרו את דברי החוקרים: לילד חשוב לא סיפור יפה אלא סיפור כן, שיש בו גם קשיים וגם הדרך שבה המשפחה התמודדה איתם.

1. איך ואיפה אמא ואבא הכירו?
2. למה קראו לי דווקא כך? מי בחר את השם?
3. מאיפה באו הסבים והסבתות? איך קראו להם?
4. מאיפה שם המשפחה שלנו ומה סיפרו עליו במשפחה?
5. איך היו אמא ואבא בגיל שלי?
6. איזו תקופה קשה עברה המשפחה שלנו ואיך יצאה ממנה?
7. מי במשפחה שלנו עבר ראשון לארץ הזאת, ולמה?
8. איזה חג הכי חשוב אצלנו ואיך חגגו אותו פעם?
9. איזה חפץ בבית שמור אצלנו הכי הרבה זמן, ולמה?
10. איזה מאכל או שיר הם "שלנו"?
11. מה ההורים שלך לימדו אותך, ומה את/ה רוצה ללמד אותי?
12. מה עובר במשפחה שלנו מדור לדור?

תשובות — כתבו בעצמכם

כשיש ויכוח בבית

ויכוח במשפחה אינו תאונה אלא שיחה שסטתה מדרכה. להלן ארבעה כללים פשוטים. הם פועלים לא משום שהם חכמים אלא משום שכולם הסכימו לשמור עליהם.

1. לעצור.

מי שכועס נושם שלוש נשימות איטיות לפני שהוא מדבר. הכעס חולף מהר משנדמה — ומה שנאמר נשאר.

2. לדבר בתורות.

השני חוזר תחילה על מה ששמע, ורק אחר כך עונה. לא פעם אחרי החזרה כבר אין על מה להתווכח. 3. לדבר על עצמי.

נפגעתי, ולא אתה תמיד. את הראשון אפשר לשמוע, ומול השני מתחשק להתגונן. 4. לסיים יחד.

כשהויכוח שכך, אמרו בקול את המשפט של המשפחה שלכם. הוא מזכיר שאתם עדיין שלם אחד: «בלעדיך אין את המספר שלנו, 785».

ל Noam ול Michal:

«בלעדיך אין את המספר שלנו, 266». «יחד אנחנו 'אסורה נא ואראה'».

שבעת הערבים הראשונים

- אין צורך לקרוא הכול בבת אחת. התחילו בשבעה ערבים של רבע שעה — מוטב בארוחת הערב ובלי טלפונים על השולחן. רבע שעה זה מעט, ובדיוק לכן זה מצליח. העיקר הוא הסדירות ולא האורך.
- ערב 1 — כל המשפחה. פותחים את הכריכה. כל אחד מוצא את השם שלו ומחשב אותו בעצמו לפי טבלת האותיות. קוראים בקול את המילה של המשפחה ואת השורה שמתחתיה.
- ערב 2 — David. פותחים את העמוד של David. שואלים את השאלות בתורות. David מחליט/ה מה לכתוב בתשובות.
- ערב 3 — Sarah. פותחים את העמוד של Sarah. שואלים את השאלות בתורות. Sarah מחליט/ה מה לכתוב בתשובות.
- ערב 4 — Noam. פותחים את העמוד של Noam. שואלים את השאלות בתורות. Noam מחליט/ה מה לכתוב בתשובות.
- ערב 5 — Michal. פותחים את העמוד של Michal. שואלים את השאלות בתורות. Michal מחליט/ה מה לכתוב בתשובות.
- ערב 6 — סיפור המשפחה. הילדים שואלים את השאלות מהעמוד "הסיפור של המשפחה שלנו", וההורים מספרים.
- ערב 7 — שישי או שבת. ברכת הילדים והפסוק עם המילה של המשפחה פשתה (ויקרא 13:47). ומשם והלאה: פעם בחודש — מועצה משפחתית; ביום הנישואין — הפסוק של בני הזוג; בראש השנה — קוראים שוב את הספר ומוסיפים תשובות חדשות. בגיל 13 נותנים לילד את העמוד שלו במתנה.

ברכה

יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

"יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום" (במדבר ו:כד-כו).

לסיום

הספר הזה נגמר, והשיחה לא. כל הנדפס כאן הוא רק עילה. הספר האמיתי של המשפחה שלכם נכתב במקומות שבהם רשמתם את התשובות בכתב ידכם, ובערבים שבהם הטלפונים שכבו עם המסך כלפי מטה ואחד מכם סיפר לראשונה ממה הוא חושש או על מה הוא חולם.

אל תחביאו אותו רחוק מדי. הוציאו אותו בעוד שנה, באותו יום, וקראו שוב את התשובות. הילדים יגדלו, התשובות ישתנו, והדפים יישארו, ויום אחד הילד שלכם יראה אותם לילדיו: תראו, את זה כתבתי כשהייתי בן שבע.

משפחה אינה אנשים שתמיד מסכימים. אלה אנשים שחוזרים זה אל זה אחרי אי הסכמה. שמילת המשפחה שלכם תזכיר לכם את זה.

הסמל של המשפחה

אפשר להדפיס את העמוד הזה, למסגר אותו ולתלות ליד הכניסה.

כהן

Cohen

פשתה

«»

785 · ויקרא 13:47

דוד · שרה · נועם · מיכל

David · Sarah · Noam · Michal

טבלת האותיות

א	אלי"ף, 1 — «שור»
ב	בי"ת, 2 — «בית»
ג	גימ"ל, 3 — «גמל»
ד	דל"ת, 4 — «דלת»
ה	הי"א, 5 — «הא»
ו	ו"ו, 6 — «וו»
ז	זי"ן, 7 — «כלי זין»
ח	חי"ת, 8 — «גדר»
ט	טי"ת, 9 — האות הראשונה של «טוב»
י	יוד, 10 — «יד»
כ	כ"ף, 20 — «כף יד»
ל	למ"ד, 30 — «ללמוד»
מ	מ"ם, 40 — «מים»
נ	נו"ן, 50 — «דג»
ס	סמ"ך, 60 — «סמיכה»
ע	עי"ן, 70 — «עין»
פ	פ"א, 80 — «פה»
צ	צדי"י, 90 — בתלמוד — «צדיק»
ק	קו"ף, 100 — בתלמוד — «קדוש»
ר	רי"ש, 200 — «ראש»
ש	שי"ן, 300 — «שן»
ת	תיו, 400 — «תו»

איך לבדוק בעצמכם: קחו את טבלת האותיות למעלה וחברו את אותיות השם — זה המספר. מצאו את הפסוק לפי מראה המקום בכל חומש: המילה באותו מספר עומדת שם.

לשחזר את החישוב

מנוע: SAPIR 15.63 · נוסח התורה: Codex Leningrad Westminster (4.0 BY CC)
 כללי החישוב: גימטריה רגילה (מספר הכרחי); אותיות סופיות נספרות כרגילות
 נתונים: [2284882.zenodo/10.5281/zenodo.2284882](https://doi.org/10.5281/zenodo.2284882) · [data-gematria-861sapir/alt-666shimonmeleh/com.github](https://github.com/shimonmeleh/data-gematria-861sapir)
 תאריך החישוב: 2026-10-24

אותו עמוד אצלכם: <https://provenance.com.861sapir/?q=4>

כל אדם יכול לפתוח את הקישור ולקבל את אותה תוצאה. אם המנוע ישתנה, מספר הגרסה ישתנה איתו.

מקורות

משמעות השמות — לפי נוסח התנ"ך (כתב יד לנינגרד) ומילון סטרונג (1890). השאלות והמשפטים הם שפת המשפחה, לא הערכה.

Westminster Leningrad Codex (OSHB), CC BY 4.0 · Strong's Hebrew Dictionary (1890), public domain · Duke M., Fivush R., Emory University, Do You Know scale (2001–2010) · The Family Dinner Project
 «354 Хумаш» (חומש 354), Брак-Бней, 2002 / התשס"ג

הספר הזה אינו ייעוץ פסיכולוגי, רפואי או משפטי ואינו מחליף עזרה של איש מקצוע. צירופי מספרים אינם ראייה ואינם אומרים דבר על מה שעתיד לבוא. אם במשפחה קשה לאורך זמן, פנו לפסיכולוג משפחה.